

[Justitsministeren.]

Regler om de saakaldte Identitetscertifikater, der for disse Flygtninges Vedkommende træder i Stedet for Pas. Endelig er der for det tredje i Genève den 10. Februar 1938 afsluttet en Konvention om den retlige Stilling for Flygtninge fra Tyskland. Denne Konvention, der er bestemt til at træde i Stedet for den midlertidige Overenskomst af 4. Juli 1936, vil i det store og hele stille Flygtninge fra Tyskland paa samme Maade, som de russiske Flygtninge tidligere blev stillet ved Konventionen af 1933. Den er med Forbehold undertegnet, men endnu ikke ratificeret af Danmark. Den her i Landet gældende internationale Aftale om de tyske Flygtninge er derfor stadig den midlertidige Overenskomst af 4. Juli 1936, men det maa bemærkes, at denne Overenskomst ikke har faaet større Betydning for de her i Danmark værende Flygtninge, idet Overenskomsten ikke byder dem større Fordele, end de allerede havde i Forvejen i Kraft af den hidtil fulgte administrative Praksis.

Den stedfindende Udvandring af Jøder fra Tyskland og disses Anbringelse i andre Lande har ikke direkte Forbindelse med Staternes Udøvelse af Asylretten over for de egentlige politiske Flygtninge, idet den Omstændighed, at en Tysker er Jøde, ikke er tilstrækkelig til, at han efter Konventionen betragtes som politisk Flygtning. Der har ganske vist været, naturligvis maattet være, en vis Tilbøjelighed til at udvide Begrebet politisk Flygtning til at omfatte ogsaa Personer, om hvem det er godtgjort eller sandsynliggjort, at de alene paa Grund af deres Race, deres Samfundsopfattelse, deres Religion eller lignende vilde blive udsat for betydelige Vanskeligheder ved en Forbliven i Hjemlandet eller en Tilbagevenden til dette. I denne Henseende kan jeg ogsaa henvise til de særlige Forbrydelser, der er opstaaet i Tyskland efter 1933, f. Eks. det hidtil ukendte Begreb Raceskændsel; en Person, der har gjort sig skyldig heri, vil ofte ikke være bedre stillet i Praksis end en egentlig politisk Flygtning. Alligevel maa det fastholdes, at egentlige politiske Flygtninge er disse Mennesker ikke i Henhold til de hidtil anerkendte Definitioner. Men noget andet er, at Danmark deltager i det internationale Arbejde, der gøres med Henblik paa en organiseret Udvandring af Jøder fra Tyskland, og som Følge deraf ogsaa deltog i den paa amerikansk Initiativ sammenkaldte Kongres i Evian i Juli 1938. Det er dog ikke saaledes, som det er blevet paastaet, at Justitsministeren var dernede og lovede at

overtage 5 000 jødiske Emigranter. Denne Kronike lider af to Fejl: for det første var Justitsministeren ikke dernede, for det andet blev der ikke afgivet noget Løfte.

Danmarks Deltagelse i det nævnte Arbejde for at lette den jødiske Emigration har formentlig Tilslutning fra langt den største Del af Danmarks Befolkning; jeg kan her henvise til de Bemærkninger, der blev udvekslet om dette Spørgsmaal under Finanslovdebatten i Efteraaret 1938, bl. a. mellem det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel og undertegnede, og jeg fremhæver tillige Folketingsmand Christmas Møllers Udtalelse i Folketingstidenden 1938—39 Sp. 1821—22, hvor han endog udtaler, at Danmark, saafremt der kommer internationale Aftaler i Stand, i sin Egenskab af Mellemstation maa kunne stille sig noget mere gæstfri over for saadanne Emigranter, end det nu er muligt.

De Lovbestemmelser, som Flygtningespørgsmaalets Administration hviler paa — jeg har nu nævnt de internationale Konventioner og skal gaa over til de danske Lovbestemmelser —, er meget faa og enkle. Det drejer sig om § 6 i det gældende Fremmedlovstillæg, Lov Nr. 85 af 31. Marts 1938. Dèr bestemmes, at Udlændinge ikke uden særlig Tilladelse maa tage Arbejde, Stilling eller anden Beskæftigelse her i Landet eller opholde sig her ud over et Tidsrum af 3 Maaneder.

Endvidere maa nævnes Fremmedlovstillæggets § 2, hvorefter Justitsministeren kan udvise enhver, der ikke er i Besiddelse af Indfødsret, og som ikke har erhvervet Forsørgelsesret her i Landet, naar hans Forhold giver Anledning dertil, i øvrigt uanset hvor lang Tid han har haft Ophold her i Landet.

Endelig maa fremhæves den meget vigtige Afvisningsbestemmelse i Fremmedlovstillæggets § 1, Stk. 3. Efter denne Bestemmelse skal Politiet afvise Udlændinge, der er Politiet bekendt som erhvervs- eller som vanemæssige Forbrydere, eller som med god Grund maa antages at rejse hertil for at begaa Forbrydelser, eller hvis Indrejse efter Rigspolitichefens Skøn paa Grund af begaaede borgerlige Forbrydelser eller af Hensyn til Statens Sikkerhed eller af anden lignende Grund ikke er ønskelig her. Hvis den paagældende er kommet ind, skal Opholdstilladelse nægtes vedkommende. Det samme skal ske, hvis en Udlænding gør sig skyldig i nogen mod Staten eller dens Institutioner rettet fjendtlig Agitation.

Der findes ikke i den danske Lovgivning Særregler om Opholds- eller Arbejds-